

enevælde var det den evangelisk-luthersk forkyndelse af det almindelige præstedømme, der lød i kirken?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det kan jeg kun sige ja til, og også under den danske enevælde satte den evangelisk-lutherske forkyndelse det almindelige præstedømme, som jo selvsagt ikke har noget med demokrati at gøre. Jeg kunne ikke rigtig få fat i, hvad uenigheden der gik ud på. Men det saglige i det er, at demokrati er noget, vi selv finder ud af og fastlægger i en grundlov og i en lovgivning. Det almindelige præstedømme er noget helt andet, det er noget, evangelisk forkyndelse sætter helt suverænt.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg tror, hr. Jesper Langballe er klar over, at den største bekymring, jeg fik, da jeg så forslaget fra ministeren, netop var for præsternes forkyndelsesfrihed. Jeg fandt ikke, at det var nok, at det var ministeriet, der var ansættelsesmyndighed, og derfor har vi jo netop fået sat en række tiltag ind i det her forslag: at man som minimum er ansat i 4 år, at det skal være den samme præst, hvis stillingen forlænges, og at man altså mister den ekstra præst, hvis man ikke ønsker denne præst, at det, hvis man bliver ved med at ville forlænge, så er den samme præst, der skal ansættes og i en fast stilling, så man ikke bare kan blive ved med at forlænge. Det er nogle ting, som i hvert fald for mig fik sikret, at vi får en reel forkyndelsesfrihed, og vi netop får den uafhængighed af menighedsrådet, fordi det ikke er sådan, at menighedsrådet bare kan skifte præsten ud.

Det var noget af det, der var vigtigt for mig, og jeg håber også, at hr. Jesper Langballe anerkender, at det faktisk i høj grad sikrer præstens forkyndelsesfrihed.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes også, det er fortrinligt i sig selv, at ministeren dér har lyttet til nogle af os. Jeg har indtryk af, at Landsforeningen af Menighedsråd har givet lidt og fået lidt. Til gengæld er altså det der depositum på 3 års løn så blevet fjernet, så der er blevet handlet lidt i porten.

Forbedring eller ikke forbedring – jeg er fuldstændig enig med fru Charlotte Dyremose, men det vejer altså ikke tungt nok. Jeg vil sige, at om det er 4, 5, 6 eller 7 års åremålsansættelse, er mig faktisk bedøvende ligegyldigt. Det er selve princippet om, at en præst ikke mere ansættes tidsubegrænset, der er et brud med en årelang tradition, som jo har været velbegrundet. Så jeg er enig med fru Charlotte Dyremose, men jeg synes alligevel, at vi er i småtingsafdelingen i forhold til det, vi risikerer.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg forstår som sagt godt den principielle bekymring, men mener faktisk, at vi med de begrænsninger har fået løst det problem. Det, man jo også må erkende, er, at vi i dag allerede har begrebet hjælpepræster, altså præster, som i princippet er ansat f.eks. for 1 år ad gangen. Derfor føler jeg, at det, vi gør med de her ordninger, uanset at jeg også hellere ser, at præsten er ansat tidsubegrænset, er, at vi får ryddet op i det virak, der er af alternative ansættelsesmuligheder.

Jeg mener, at vi her får en ordning, hvor vi rent faktisk med de begrænsninger, der nu er blevet sat ind i ministerens forslag, får sikret forkyndelsesfriheden og ikke bare har de her hjælpepræster, men kan få dem over i mere reelle stillinger.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er da rigtigt, men man skal da ikke, fordi man i nogle tilfælde er nødt til at have nødordninger, begynde at brede nødordninger ud over det hele; fordi der er nødt til at være undtagelser, skal man ikke begynde at gøre undtagelsen til reglen.

Jeg har selv en hjælpepræst derhjemme, som jeg er utrolig glad for, og den dag, jeg af en eller anden grund ryger ud af Folketinget, er hendes stilling slut. Sådan er det simpelt hen nødt til at være, det er en nødordning. Men i det øjeblik vi begynder at gøre det princip gældende mere og mere som det normale, så er der jo ikke tale om en nødordning mere, så er der tale om, at man udhuler folkekirken, udhuler sognegrænserne, udhuler sognepresteembedet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Sidste spørger er fru Pernille Vigsø Bagge.